

Αληθινοί Προσκυνητές του Θεού

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Ύπῆρχε μία διαμάχη μεταξύ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν. Δὲν ἦταν συγγενεῖς λαοί. Ἡ Σαμάρεια ἦταν ἐξ’ ὁλοκλήρου ξένη περιοχή μετὸν ἐθνικὸ βίον τοῦ Ἰσραήλ. Οἱ Σαμαρεῖτες πῆραν τὸ ὄνομά τους ἀπὸ τὸ ὄρος Σομόρ. Τὸν ἀληθινὸ Θεὸ τὸν θεωροῦσαν τοπικὸ θεό, ἐνῶ παράλληλα πίστευαν καὶ σὲ ἄλλους εἰδωλολατρικοὺς θεοὺς. Οἱ Ἰσραηλίτες ἀπέφευγαν μὲ ἀποστροφή τοὺς Σαμαρεῖτες καὶ οἱ ραββινικὲς ἐντολὲς ἦταν νὰ μὴν ἔχουν οἱ Ἰουδαῖοι οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ τοὺς κατοίκους τῆς Σαμάρειας. Στὴν περιοχή αὕτη σταμάτησε ὁ Χριστὸς νὰ ξεκουρασθεῖ καὶ πιὸ εἰδικὰ στὴν πόλιν Συχάρ κοντὰ στὴν πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Στὸ χῶρο ἔκανε διάλογον μετὰ μία γυναῖκα Σαμαρείτιδα.

Ὁ διάλογος τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῆς Σαμαρείτιδας

Ἡ Σαμαρείτιδα ἀπὸ τίς ἐρωτήσεις καὶ τὴν ἐκπληξὴν ποὺ δοκίμασε ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ, φαίνεται πὼς ἦταν μία ἀπλοικὴ γυναῖκα, ἀγράμματα καὶ ἀμαθής. Ἀκόμη φαίνεται πὼς δὲν εἶχε καὶ καλὴ βιοτή. Παρ’ ὅλα αὐτά, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, ἦταν ἄνθρωπος ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ μάθῃ τὴν τελειότερη γνώσιν γιὰ τὸ θεό. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Κύριος ἔθιξε τὸ θέμα τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ. Βέβαια τόνισε πὼς ὁ Σαμαρειτικὸς τρόπος λατρείας τοῦ Θεοῦ εἶναι σφαλὲρός, ἐνῶ ὁ

Ἰουδαϊκὸς ὁ ὁρθός. Οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Σαμαρεῖτες νόμιζαν πὼς μὲ τὰ θυμιάματα, τὶς θυσίες, τὶς περιτομές, τὸ Ναὸ ἢ τὸ ὄρος Γαριζίν, τοὺς σωματικούς καθαρμούς κ. ἄ. εὐαρεστοῦν τὸ θεό. Ἔρχεται ὁ Κύριος καὶ λέγει πὼς ὁ θεὸς εἶναι Πνεῦμα, δηλαδή ἄυλος καὶ οἱ προσκυνητὲς πρέπει νὰ Τὸν λατρεύουν πνευματικά. Ὁ θεὸς δὲν θεραπεύεται μὲ τὴν ὕλη, γι' αὐτὸ καὶ ἀνάλογη εἶναι καὶ ἡ λατρεία στὸ πρόσωπό Του. Ὅλοι οἱ καθαρμοὶ καὶ οἱ περιτομές εἶναι σκιές, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ πνευματικὴ λατρεία. Ὁ Εὐθύμιος Ζιγαβηνὸς γράφει πὼς πνευματικὴ λατρεία εἶναι ἡ ταπεινοφροσύνη. Ἄλλος ἐρμηνευτὴς θὰ πεῖ πὼς ἀληθινὴ λατρεία εἶναι ἡ ὁρθότητα τῶν δογμάτων καὶ τὰ κατορθώματα τῆς ἀρετῆς.

Ποῦ βρίσκεται ὁ Θεός;

Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς καὶ ποῦ πρέπει νὰ τὸν προσκυνοῦμε; Ὁ Θεὸς εἶναι παντοῦ καὶ μέσα μας. Ὁ θεὸς εἶναι πνεῦμα καὶ τὸ πνεῦμα «ὅπου θέλει πνεῖ» (Ἰωάν. 3,8). Ὅλος ὁ κόσμος πλέει μέσα στὶς ἐνέργειες τοῦ θεοῦ. Ἄλλωστε τὸ Πνεῦμα τοῦ θεοῦ «ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος» (Γέν. 1,2) καὶ τῆς ἀβύσσου. Ὁ θεὸς εἶναι «πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν». Ὁ Θεοφάνης ὁ Κεραμεὺς σημειώνει πὼς τὰ λόγια ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς στὴ Σαμαρείτιδα γιὰ τὴν ἀληθινὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ, σημαίνουν πὼς θὰ ἔλθει καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον «οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ οὐκ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ, ἀλλὰ πανταχόθεν προσοίσουσιν τὴν προσκύνησιν τῷ πανταχοῦ παρόντι θεῷ», δηλαδή οἱ ἀληθινοὶ προσκυνητὲς ὄχι σὲ κάποιον εἰδικὸ τόπο, ἀλλὰ παντοῦ καὶ σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς θὰ προσφέρουν τὴν προσκύνηση στὸν πανταχοῦ παρόντα θεό. Μέσα στὰ δύο τελειωτικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶναι ἡ πράξη καὶ ἡ θεωρία, θὰ λατρεύεται ὁ Θεός.

Ἡ Σαμαρείτιδα εἶναι ἔλεγχος τῶν ραθύμων

Ἐὰν μιὰ γυναίκα Σαμαρείτιδα δείχνει τόση σπουδὴ καὶ τόση ἐπιμέλεια καὶ προθυμία γιὰ νὰ μάθει κάτι χρήσιμο γιὰ τὴν πνευματικὴ της ζωὴ καὶ παραμένει πλησίον τοῦ Κυρίου, ἂν καὶ ἀγνοοῦσε ποιὸς εἶναι, καταλαβαίνουμε τί πρέπει νὰ κάνουμε ἐμεῖς. Ἐμεῖς γνωρίζουμε ποιὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ποὺ βρίσκεται, ποὺ προσφέρει τὸν ἑαυτὸ Του κ.λ.π. Πάντοτε νὰ Τὸν ἀναζητοῦμε χωρὶς ὀκνηρία. Στοιχειώδη πράγματα ἀγνοοῦμε γύρω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ. Πολλοὶ ἀπὸ μᾶς δὲ γνωρίζουμε ποιὸ θεὸ λατρεύουμε. Τί εἶναι Ἐκκλησία; Πῶς θὰ σωθοῦμε; Ἡ μετάνοια τί χαρακτηριστικὰ ἔχει καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἡ γυναίκα αὐτή, ἂν καὶ ἁμαρτωλὴ, εἶχε ἐπιθυμία νὰ μάθει τὴν ἀληθινὴ λατρεία τοῦ θεοῦ. Ἐμεῖς ἔχουμε τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον νὰ μάθουμε τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὸ Εὐαγγέλιο;

Ἀδελφοί μου,

Ἐὰν ἐνδιαφερόμαστε νὰ μάθουμε κάτι, θὰ γνωρίζαμε πὼς ἡ ἀληθινὴ λατρεία εἶναι

πνευματική. «Τιμήσατε τὸν Θεὸν πλεον τῆς συνηθείας», γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Δὲ μᾶς σώζουν τὰ εὐλαβῆ ἔθιμα, ἀλλὰ ἡ ὁλόψυχη καὶ μὲ ἐπίγνωση πνευματικὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ.

Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ

Φωνὴ Κυρίου, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας

Χρ. Έκδοσης: 2002

**Εκ του ιστοτόπου Ενορίας Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων
www.agiazoni.gr**